

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118214144
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7118214144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne C. Y. O., L. XX.X.XXXX, J. T.W., J. X, zastúpenej JUDr. Melániou Knopovou, advokátkou, Košice, Štúrova 20, proti žalovanému C. B., L. XX.X.XXXX, J. T., K. XX, zastúpenému JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom, Košice, Zvonárska 8, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach strán proti rozsudku 13C/34/2018-179 z 30.9.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne:

1. automatická práčka zn. Whirlpool v hodnote	120 EUR	
2. skriňa so zásuvnými dverami v hodnote	55 EUR	
3. záhradný nábytok - 2 ks stoličky a 1 ks stôl v hodnote		30 EUR
4. tlačiareň ku PC v hodnote	20 EUR	
5. sklenená polica z kúpeľne v hodnote	5 EUR	
6. 3 ks reproduktory k PC v hodnote	12 EUR	
Spolu v hodnote	242 EUR	

Do výlučného vlastníctva žalovaného:

1. televízny prijímač zn. SAMSUNG v hodnote	40 EUR	
2. chladnička s mrazničkou zn. WHIRPOOL v hodnote	20 EUR	
3. sedacia súprava s fialovým poťahom v hodnote	15 EUR	
4. písací stôl k PC v hodnote	5 EUR	
5. PC v hodnote	0 EUR	
6. stolík pod televízny prijímač s dymovým sklom v hodnote		7,50 EUR
Spolu v hodnote	87,50 EUR	

Žalobkyňu ďalej zaviazal zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu z BSM sumu 77,25 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal s tým, že žalovaného aj zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok za žalobu v sume 66 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Poukázal na to, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, ktoré sa mimosúdne na jeho vyporiadani nedokázali dohodnúť, pričom navrhla aj tzv. širšie vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva a navrhla okrem iného vysporiadať aj sumu 996 eur, ktorú jej darovala v roku 2008 matka za účelom zakúpenia plastových okien do celého bytu. Zistil, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 11Pc/85/2017-21 zo dňa 13.3.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.4.2018. Poukázal na okruh špecifikovaných hnuiteľných vecí, ktoré tvoria masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a uviedol dôvody, pre ktoré pri tej ktorej veci ustálil jej zostatkovú hodnotu. Právne vec posúdil podľa § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1,3 a § 150 Občianskeho zákonníka a mal za preukázané, že právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva dňom 10.4.2018 došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, ktoré sa na vyporiadani majetku nevedeli dohodnúť, a preto vyporiadanie vykonal v zmysle zásad uvedených v Občianskom zákonníku majúc za to, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Uviedol, že hodnota hnuiteľných vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalobkyne predstavuje sumu 242 eur a do výlučného vlastníctva žalovaného boli prikázané hnuiteľné veci v hodnote 87,50 eur, a preto žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 77,25 eur. Zamietol návrh žalobkyne na priznanie sumy 19.968 eur, ktorú mala počas trvania manželstva zaplatiť od roku 2011 titulom splácania splátok úveru poskytnutého stranám Slovenskou sporiteľňou majúc za to, že tak použité finančné prostriedky patrili do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu a žalobkyňa nemá nárok na vyplatenie tejto sumy. Dospel ďalej k záveru, že finančné prostriedky, ktoré získali strany sporu predajom svojho bytu ešte počas trvania manželstva si vzájomnou dohodou podelili, keď časť z tejto kúpnej ceny bola použitá aj na zaplavenie zvyšku hypotekárneho úveru a žalobkyňa v rámci konania nežiadala vysloviť neplatnosť tejto dohody o rozdelení prostriedkov z kúpy bytu. Poukázal na to, že zamietol aj návrh žalobkyne na zaviazanie žalovaného zaplatiť jej sumu 996 eur titulom toho, že túto jej mala darovať matka v roku 2008 za účelom zakúpenia plastových okien do celého bytu, keďže toto tvrdenie preukázané nebolo, keď navyše plastové okná tvorili súčasť bytu, ktorý strany sporu predali ešte počas trvania manželstva, a preto zamietol aj ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania ako nadbytočné. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP vychádzajúc z toho, že strany sporu sa nedohodli mimosúdne o vyporiadani vecí patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré tak musel vyporiadať súd a takéto rozhodnutie je v záujme oboch strán sporu. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 66 eur rozhodol podľa § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Z.z., pretože žalobkyňa bola od poplatku oslobodená a žalobe o vyporiadanie BSM bolo vyhovené.

3. Rozsudok v jeho IV. a V. výroku napadol včas podaným odvolaním žalovaný, navrhol ho zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania v plnej výške a nezaviazat ho na zaplavenie súdneho poplatku, pokladajúc napadnuté výroky rozsudku za nesprávne. Bol toho názoru, že v danom prípade neexistujú dôvody osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP, keďže uvedené vyporiadanie ani nebolo v jeho záujme, keď nakoniec hnuiteľné veci ostali každej strane sporu tak, ako ich táto užíva a on navrhnuté vyrovnanie ani nenavrhol. Konajúci súd nedostatočne reflektoval, že žalobkyňa neuspela so svojím návrhom na zaplavenie sumy 19.968 eur a pri delení majetku išlo o štandardné sporové konanie a mala mu tak byť priznaná náhrada trov za každý úkon vykonaný advokátom. Navyše žalobkyňa bola zastúpená advokátom a bola tak plne spôsobilá posúdiť procesnú a hmotnú situáciu pri podaní žaloby. Nesúhlasil ani s výrokom o povinnosti nahradiť súdny poplatok a namietal, že žalobkyňa, hoci oslobodená od zaplavenia súdneho poplatku bola zastúpená advokátom na základe plnej moci a ten nemôže právnu pomoc poskytovať zadarmo. V zákone č. 71/1992 Z.z. neexistuje automatická súvzťažnosť medzi tým, že ak je jedna strana oslobodená od zaplavenia súdneho poplatku, tak má byť automaticky na jeho zaplavenie zaviazaná druhá strana.

4. Rozsudok v jeho prvých štyroch výrokoch napadla včas podaným odvolaním aj žalobkyňa, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S poukazom na § 365 ods. 1 písm. e/ CSP bola toho názoru, že hoci navrhla dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal vôbec, prípadne ho vykonal nedbanlivo. Poukázala na znenie článku III ods. 3. kúpnej zmluvy zo dňa 11.8.2017 a trvala na tom, že nedostala od kupujúceho polovicu sumy 6.000 eur pri predaji bytu a vytkla súdu prvej inštancie, že sa len plne stotožnil s odmietavým právnym názorom právneho zástupcu žalovaného. S poukazom na zásadu, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok mala za to, že má nárok na vrátenie sumy 996 eur, ktorú z vlastných finančných prostriedkov

vložila do spoločného majetku tvoriaceho predmet vypořádania. Trvala na tom, že túto sumu jej v roku 2008 darovala matka práve za účelom zakúpenia plastových okien do celého bytu a hoci N. C. navrhla vypočítať v konaní ako svedkyňa, a to na pojednávaní dňa 9.9.2020, konajúci súd takýto návrh zamietol a nepripojil ani kúpnu zmluvu, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 20.7.2018.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne trval na tom, že pri predaji bytu suma 6.000 eur bola vyplatená obom stranám sporu, čo žalobkyňa potvrdila aj svojim podpisom na uvedenej zmluve. Upozornil, že súdy nevykonávajú dôkazy z vlastnej iniciatívy a žalobkyňa nezabezpečila prítomnosť svedkyne - svojej matky na pojednávaní a on navyše preukázal zmluvou, že tvrdenia o poskytnutí peňazí na kúpu plastových okien nie sú pravdivé a tieto kúpil jeho nebohý svokor a nemôže ísť o peniaze, ktoré sa majú vypořadať.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaných odvolaní podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Po konštatovaní, že odvolania boli podané včas a oprávnenými osobami preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolania strán nie sú dôvodné.

7. Žalobkyňa odvolaním napadla prvé štyri výroky rozsudku súdu prvej inštancie, použijúc pritom odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. e/ a g/ CSP t.j., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

9. Žalobkyňa na existenciu odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ CSP poukázala v súvislosti s tvrdením, že žalovaný jej nevyplatil sumu 3.000 eur, ktorá jej patrila po predaji bytu na Dvorkinovej ulici č. 16 v Košiciach. Vo vzťahu k tejto okolnosti však už nešpecifikovala, ktorý ňou navrhnutý dôkaz súd prvej inštancie nevykonal.

10. Podľa ust. § 150 OZ sa vo všeobecnosti pri vypořadaní vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. V cit. ust. § 150 OZ sú príkladmo uvedené hľadiská, ku ktorým sa má pri vypořadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) prihliadnúť, uvedené ust. však svojou všeobecnou formuláciou dáva široké možnosti prihliadnúť podľa okolností konkrétneho prípadu na najrôznejšie skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť spôsob vypořadania. Pri výklade tohto ustanovenia súd musí vychádzať z okolností konkrétneho prípadu tak, aby rozhodnutím, ktorým sa vypořadava BSM, upravil v rámci zákonných ustanovení majetkové vzťahy medzi manželmi, čo najúčelnejšie. Podstatou celého procesu vypořadania je určenie, ktoré veci z BSM, ktorému z bývalých manželov pripadnú do výlučného vlastníctva, pričom sa vychádza z úvahy o účelnom využití veci. Ak nie je dobre možné veci, resp. všetky veci, účelne rozdeliť medzi bývalých manželov podľa ich podielov, zákon pripúšťa možnosť prikázať veci, resp. ich časť do výlučného vlastníctva iba jedného z bývalých manželov (spoluvlastníkov)

s tým, že tomuto manželovi bude uložená povinnosť zaplatiť druhému manželovi peňažnú sumu na vyrovnanie podielov. Pritom sa vychádza zo zásady obsiahnutej v prvej vete § 150 OZ, že podiely oboch manželov sú rovnaké, pokiaľ nie sú zistené podmienky pre odchyľne stanovenie podielov. V rámci vyporiadania BSM musí súd bez návrhu prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov a na druhej strane manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov (§ 150 druhá veta OZ).

11. S prostriedkami získanými predajom bytu sa súd prvej inštancie vysporiadal v bode 32. odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia. Podľa článku III bod 3a. zmluvy o kúpe nehnuteľnosti uzavretej medzi stranami sporu a kupujúcim B. J. (viď. č.l. 8 a nasl. súdneho spisu) prvá časť kúpnej ceny vo výške 6.000 eur bola uhradená zo strany kupujúceho z vlastných prostriedkov bezprostredne pred podpisom tejto kúpnej zmluvy k rukám predávajúceho a predávajúci považuje túto časť kúpnej ceny za uhradenú v plnej výške. Z textu zmluvy tak vyplýva, že suma 6.000 eur bola kupujúcim uhradená bezprostredne pred podpisom zmluvy k rukám predávajúceho, pričom osoba predávajúceho bližšie v zmluve špecifikovaná nie je, hoci strany sporu v nej boli označené ako predávajúci 1 a predávajúci 2. Z textu ani z ďalších dôkazov, ktoré prvoinštančný súd mal k dispozícii nevyplýva, aby žalobkyňa polovica sumy 6.000 eur pred podpisom kúpnej zmluvy nemala byť vyplatená. Žalobkyňa sa obmedzila na jednoduché popretie skutočnosti prevzatia adekvátnej časti kúpnej ceny za byt, nenavrhol vypočítať napr. kupujúceho k okolnostiam výplaty tejto časti kúpnej ceny, a tak sa úspešne v odvolacom konaní nemôže domáhať zohľadnenia tohto svojho nároku.

12. Dôvodná nie je ani ďalšia odvolacia námietka žalobkyne, podľa ktorej súd prvej inštancie nesprávne nezohľadnil pri tzv. širšom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 996 eur, za ktorú mali byť zakúpené plastové okná do bytu na Dvorkinovej ulici v Košiciach, k čomu neúspešne navrhla vypočítať jej matku N. C..

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. g/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak strana sporu oprávnené uplatní nové dôkazné prostriedky v súlade s § 366 CSP a z týchto skutočností vyplynie skutkový stav, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriacim základ napadnutého rozhodnutia, t.j. je zrejmé, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí. Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z uvedeného je zrejmé, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v prvoinštančnom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. V zmysle citovaných ustanovení právo tzv. novôt v odvolacom konaní je nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len v prípadoch uvedených v § 366 CSP.

14. Je pravdou, že žalobkyňa na pojednávaní konanom 9.9.2020 navrhla vypočítať svedkyňu N. C. (viď. zápisnicu o pojednávaní na č.l. 172-174 spisu), avšak vtedy neuviedla, ku ktorým skutočnostiam ju žiada vypočítať.

15. Podľa § 196 ods. 1 CSP súd môže na návrh nariadiť výsluch svedka.

16. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že takýto dôkaz môže súd nariadiť iba na návrh. V rámci zachovania zásady predvídateľnosti postupu súdu je potrebné, aby strana navrhujúca výsluch svedka najskôr uviedla, k akým skutkovým okolnostiam tento má byť vypočítaný.

17. Podľa § 197 ods. 1 CSP ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu.

18. V súlade s prejednacím princípom, ktorý dôsledne ovláda kontradiktórne sporové konanie je potrebné, aby strana navrhujúca dôkaz výsluchom svedka zabezpečila jeho prítomnosť na pojednávaní. Len v prípade, ak strana nevie zabezpečiť prítomnosť navrhovaného svedka na pojednávaní, môže požiadať o jeho predvolanie súd. Žalobkyňa takýto zákonom predpokladaný postup pri návrhu na vypočutie svedkyne N. C. nedodržala. V návrhu na začatie konania výsluch tejto svedkyne nežiadala vykonať a takýto návrh nepredložila ani na pojednávaní konanom 29.1.2020, ani neprodukovala dôkazy o nemožnosti zabezpečiť prítomnosť tejto svedkyne ňou na pojednávaní. Práve naopak, vo vzťahu k tejto skutočnosti bol aktívny žalovaný, ktorý na pojednávaní 29.1.2020 uviedol, že plastové okná do bytu na Dvorkinovej ulici objednal otec žalobkyne Š. C., k čomu na nahliadnutie predložil aj zmluvu o dielo ním uzavretú. Žalobkyňa teda neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že súd prvej inštancie mal pri tzv. širšom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva prihliadať na sumu 996 eur, ktorú jej mala darovať matka za účelom kúpy plastových okien a žalovaný na druhej strane predložil dôkaz, že okná zabezpečovala iná - tretia osoba a tak v situácii, kedy i prípadne poskytnutá suma 996 eur nebola použitá preukázateľne na nadobudnutie vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, ale mohla byť napr. spotrebovaná pri vedení domácnosti, možno súhlasiť s odôvodnením súdu prvej inštancie obsiahnutým v bode 33. skúmaného rozsudku. Na tejto skutočnosti by nič nemohlo zmeniť ani oboznámenie kúpnej zmluvy, ktorej vklad pod č. E. bol povolený katastrom nehnuteľností dňa 20.7.2018.

19. Rozsudok vo výrokoch IV. a V. bol napadnutý včas podaným odvolaním aj zo strany žalovaného.

20. O trovách strán súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia citovaného ustanovenia je možná len v prípade, ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že v okolnostiach danej veci dôvody osobitného zreteľa skutočne a bezvýhradne existujú. Vymedzenie obsahu tohto právneho pojmu bolo úlohou prvoinštančného súdu, ktorý svoju úvahu vysvetlil a priliehavo poukázal na to, že strany sporu sa nedohodli na vyporiadaní vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva a v záujme ich oboch bolo vyporiadanie dosiahnuť. Neobstojí bez výhrad názor žalovaného, že žalobkyňa s podstatnou časťou svojich návrhov neuspela a nebol daný dôvod pre podanie žaloby, keďže hnutelné veci si bývalí manželia de facto definitívne nerozdelili. Rozdelenie majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva pre nedohodu strán sporu vykonal autoritatívne konajúci súd a žalovaný nebol úspešný pri všetkých návrhoch, smerujúcich k vyriešeniu situácie bývalých manželov, keď napr. neuspel pri návrhu zohľadniť sumu 100.000 Sk, ktorú mal dostať od jeho mamy.

21. Súhlasiť možno aj s výrokom, ktorým súd prvej inštancie zaviazal zaplatiť žalovaného na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok za žalobu v sume 66 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže podľa položky 6 sadzovníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, poplatok zo žaloby na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje 66 eur.

22. Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

23. Za konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa teda platí súdny poplatok za návrh, ktorý je povinný uhradiť navrhovateľ okrem prípadu, ak je od poplatku oslobodený, kedy ho hradí odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Skutočnosť namietaná žalovaným, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátom na základe plnej moci na tomto princípe nič zmeniť nemôže.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 257 CSP, berúc do úvahy predmet sporu a okolnosti, ktoré už súd prvej inštancie viedli k výnimočnej aplikácii tohto ustanovenia, keď nakoniec ani jedna zo strán v odvolacom konaní so svojimi uplatnenými námietkami úspech nemala.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).